

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Вівторок, 29 вересня 1987 року

№ 117 (3936).

Ціна 2 коп.

Творити—не тільки у свята

Робота комсомольця Олега Шевченка вимагає великої уваги і точності. Він — шліфувальник інструментального цеху

№ 8 заводу «Гідросила». Олег має IV розряд, шліфує інструменти підвищеної складності. Молодий висококваліфікований робітник і на субот-

нику підтвердив свої творчі можливості.

На знімку: Олег ШЕВЧЕНКО.

Фото В. ВЕРЕТЕННИКОВА.

СУБОТНИК

Маршрути «Червоної суботи»

Олександрія — Нова Прага — Світловодськ. Таким став маршрут комуністичного суботника для учнів олександрійського індустріального технікуму.

Вересень — місяць робіт в колгоспах і радгос-

пах області, і двісті учнів другого і третього курсів технікуму, які працюють у Світловодському районі, оголосили минулу суботу днем ударної праці. Їх підтримали першокурсники, які за кілька днів до цього виїхали до Нової Праги. Так було розгорнуто соціалістичне, в яке включилися й майбутні випускники технікуму, які залишилися в рідному місті. Четвертокурсники олександрійського індустріального працювали в навчально-пиробничих майстернях, займалися благоустроєм технікуму і міста.

Наш кор.
м. Олександрія.

«На картоплю!»

В Олександрійському районі було оголошено загальний суботник — «На картоплю!». Молодь району ударно потрудилася того дня. На полях колгоспу імені Калініна працювали комсомольці «Сільгоспхімії», районного епо-

живного товариства, відділу культури, учні місцевої школи. Високий трудовий ритм панував і на картопляних плантаціях колгоспів імені Свердлова, імені Шевченка, «Росія».

Всього було зібрано 400 тонн картоплі. Є в цих тонах і внесок молодих.

О. ШИШКА,
перший секретар Олександрійського райкому комсомолу.

ПІД МАРКОВИМИ ДУБАМИ

На хуторі Надії — в державному музеї-заповіднику Івана Карпівича Карпенка-Карого — зібралися аматори і професійні актори, шанувальники театрального мистецтва, культпрацівники, гості, серед яких колективи народних самодіяльних театрів з м. Кременця Тернопільської та м. Новоселиці Чернівецької областей. Звідси, від площі біля меморіального будинку драматурга, що ховається в тіні вікових дубів, театральне свято «Вересневий самовіт» мало вирушити в міста і села області.

Відбулась театралізована вистава (режисер А. Ф. Шульба), в якій виступили самодіяльні театральні, хорові, танцювальні колективи області, поети Валерій Гончаренко та Юрій Камінський, актори обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького.

К. ПЕІГЕНКО.

В УГЛЕРОЗРІЗ «Костянтинівський»... Сьогодні до цієї будови, без перебільшення, прикута увага всієї робітничої Олександрії. Зрозуміло: новобудова — єдиний пусковий об'єкт тресту «Олександріярозріздбуд», до кінця року тут належить освоїти мільйони карбованців.

Вирує життя на будівельному майданчику. Спують потужні «БелАЗи»,

дизельні трактори. І все ж головна біда — нестача робочих рук.

В. Ф. Гуку про це розповідав із болем, називав десятки професій, представників яких сьогодні конче потрібні.

Вивчаючи стан справ, аналізуючи доробок колективу, звернув увагу на таку проблему: чи ж справді відповідає будова своєму гучному статусу —

міщиків — студентів із Ворошиловград та учнів Гайворонського машинобудівного технікуму. Чому? Бо керівники боялися, що не вдасться завантажити всіх роботою. Парадокс та й годі: справ на будові хоч відбавляй, тисячі карбованців не освоєні, а роботи бракує. Правильніше було б сказати, що бракувало організованості, відповідальності у

лікати не можна. Сюди терміново перенесли чотири спеціалізовані управління комбінату «Дніпрошахтобуд», три — «Донецьшахтобуд», два — з Ворошиловграда, мостозагін із Черкаса, монтажне управління з Дніпропетровська...

І тепер «правос» принцип: будь-що здати об'єкт в строк! Знайома картина, чітка, планована робота підміняється ініціативою!

Я вже розповідав про те, що комсомольці, котрі приїхали на «Костянтинівський» з інших областей, мало. Та й про них ніхто не дбає. Скажімо, Василеві Жуку ще й досі не виплатили належних підійманих, ніхто не подбав і про влаштування побуту його сім'ї. Станіслав Колупаєв, Олег Усиков і Юрій Чулов скаржилися на низькі зарплати, однаковість культурних заходів, що проводяться на будові.

Подумалося: ось справжнє поле діяльності для штабу Всесоюзної ударної! Та зачекайте з висновками: штаб, виявляється, існує... На папері. Збирається на засідання він лише двічі, одне з них було організаційним.

На XX з'їзді ВЛКСМ мало було сказано про формалізм у комсомольській роботі, необхідність рішучої боротьби з цим ганебним явищем. Та часу після комсомольського форуму минуло немало, але помітні зрушення яшось не сталися. То не сирізь. І прикро, що серед тих, кого ще не зачепила перебудова, опинилися й олександрійські комсомольці.

В. ЧЕБИШЕВ,
гірничий інженер.
м. Олександрія.

ЩО ЗА ГУЧНИМ СТАТУСОМ?

«Країна», напружено трудяться будівельники — теслярі, бетонники, монтажники. Аж не вірилося, що два — три місяці тому тут все було по-іншому — панував спокій, простояла техніка. Невдвоє, що й план восьми місяців будівельників «провалився», освоївши на 147 тисяч карбованців менше, ніж передбачалося. В чому ж причина армії?

Керуючий трестом «Олександріярозріздбуд» В. Ф. Гуку про подолання розповідь підперто, називав речі своїми іменами. Як виявилось, кілька факторів завадили колективній будівельній песті роботи плановірно. Це і численні зміни проектних рішень, які доводилося вносити вже в ході будівництва, і вкрай погане матеріально-технічне забезпечення і слабка інженерна підготовка. Мені доводилося розмовляти з багатьма будівельниками, від інженерів до робітників. І всі вони парікали на проект розрізу, виконаний інститутом «УкрНДІпроект». Довелося навіть почути думку: проект не відповідає умовам не те що сьогоднішнього чи завтрашнього

«Всесоюзна ударна комсомольська»? На жаль, ні. Посудіть самі: із 683 працюючих лише 200 будівельників — люди віком до 30 років, а на комсомольський облік поставлено 126 чоловік. Та й географія регіонів країни, звідки приїхали посланці, досить обмежена. По одному будівельнику із Херсона та Мурманська, двоє — із Тули, а решта — представники Кіровоградщини. І поповнення з інших областей чекати не доводиться...

Вагоме слово у подоланні кадрового дефіциту могли сказати студентські будівельні загони. Могли, та не сказали. Пригадую свій перший приїзд на розріз (на початку серпня). Тоді там працювали чотири студентські загони з обласного центру: «Дружба» та «Росія». Представляли КІСМ, «Скіф» — педінститут, «Факел» — медучилище. Студенти працювали сумішно, не рахувалися з часом. Та все одно вони не могли подолати чималого відставання, допущеного на об'єкті раніше. І тут виявилось, що трест свідомо відмовився від групи по-

БІЛЯ ВИТОКУ

Один із напрямів роботи щойно створеного молодіжного центру в Кіровограді — науково-технічна творчість молоді. Про перспективи розвитку цього напрямку розповідає директор центру Олег ТРЕТЯКОВ.

Молодіжний центр робить лише перші кроки. Справа це нова, тому далеко не всі керівники (і не тільки вони) розуміють нас. Є кілька напрямків роботи. Усі вони дуже тісно переплетені між собою. Яким бачимо розвиток НТМ? У першу чергу, в поєднанні з профорієнтацією і в зв'язку з потребами промисловості. Проводитимемо свята професій, ярмарки, виставки робіт раціоналізаторів і винахідників, конкурси між ними. Обов'язково відкриваємо семінари творчої молоді.

Зараз ми маємо розроблену анкету, яка повинна виявити орієнтації юні. Збираємось охопити нею через комітети комсомолу якомога ширше коло молоді, щоб найповніше виявити її інтереси. Тоді зможемо планувати роботу більш конкретно.

Але й нині вже маємо деякі намітки. Наприклад, створення кооперативного конструкторського бюро по розробці автоматизованих ліній. У відділах роботизації, у КБ крупних підприємств міста є люди, які зможуть цим займатися.

Потрібним, як на наш погляд, буде й кооперація по легкому ремонту велосипедів, мопедів, автомобілів.

Уявіть собі таке: заходите, скажімо, в кафе «Юність», а там все, почи-

наючи із ехідних дверей і кінчаючи паперовою серветкою, гармонійно оформлене, в одному стилі. Саме цим займається проектна група «Стиль».

Скоро у міській парті відбудеться нарада головних інженерів, керівників підприємств. Ми одержимо «портфель замовлень», з якого виберемо те, що нам найбільше підходить на сьогоднішній день.

Чи маємо власні ідеї? Маємо. Нам відомо, що існує розробка дитячого тренажера для вивчення фізики, хімії, електроніки. У школах міста й області він був би як знахідка.

У майбутньому, коли наш підрозділ (конструкторське бюро, проєктні групи) розростеться і зміцніє, вони перетворяться у локальні центри організації молоді на місцях.

Побудована наша робота виключно на стимулах, будь-які накази і примушування ми вважаємо зайвими. Нині ми — біля витоків, яким буде подальший темп розвитку НТМ — покаже час.

Хотілося б наголосити й на технічній базі для творчості молоді. Саме від неї залежить майбутнє НТМ. Тому, згідно постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ від 5 лютого 1987 року ми кооперуємо на пайовій участі кошти підприємств та установ міста для розвитку матеріально-технічної бази. Адже НТМ — одна із складових комплексної програми виховання молоді.

«ХРОНОМЕТР»

Непримиренна боротьба з порушеннями трудової та технологічної дисципліни, непродуктивними витратами робочого часу — ось мета Всесоюзної операції «Хронометр», яка триває нині.

В ході її проведення «прожектористи» повинні підтримувати тісний зв'язок з економічними та виробничими службами підприємств та організа-

цій. Це дозволить своєчасно реагувати на порушення трудової дисципліни, виявляти втрати робочого часу, більш повно аналізувати результати роботи комсомольсько-молодіжних колективів, молодих робітників.

Під час проведення рейдів штаби «КП» повинні звернути особливу увагу

«В ОФСАЙДІ»

Критична кореспонденція під таким заголовком була надрукована в нашій газеті 6 серпня минулого року. У ній йшлося про простої вантажних автомашин у колгоспі імені 40-річчя Жовтня Світловодського району. Відзначимо, простої не з власної вини. Річ у тім, що райагропо, стач не виділив господарству вчасно акумуляторів. Як повідомив редакцію начальник райагропостачу С. П. Хохленко, очолювана ним служба оперативно відреагувала на критику. Господарству було виділено чотири акумулятори. Нині всі вантажні автомобілі зайняті на перевезенні врожаю пізніх культур.

«ОПЕРАЦІЯ ТРИВАТИМЕ»

Під таким заголовком 27 червня минулого року в «Молодому комунарі» бу-

ло опубліковано матеріал обласного штабу «КП». У ньому піддавався критиці Долинський район комсомолу, котрий не зміг, як слід, організувати боротьбу «прожектористів», членів оперативних комсомольських загонів з правопорушеннями на залізничному транспорті.

Як повідомив редакцію перший секретар Долинського району комсомолу С. Івашенко, кореспонденцію обговорено на бюро райкому ЛКСМУ. Критику визнано правильною. Нині вузловим комітетом комсомолу станції Долинська спільно з правоохоронними органами і районним штабом «КП» проводяться рейди по виявленню крадіжок та інших правопорушень на залізниці. Протягом перевірок редакцію буде інформовано додатково.

ДІЄВІСТЬ

У КВИТАНЦІ ЗАЗНАЧЕНО «РІЧНА»...

В останній час ртутний стовпчик популярності журналу «Новий мир», «Дружба народів», «Знамя» помітно піднявся вгору. Завдяки гостропубліцистичним статтям про маловідомі моменти недавньої історії переживає піднесення «Огонь»; дослідження раніше нежодованих тем підняло й тиражі більшості газет. Це загальносоюзна тенденція. А що цікавить читачів у конкретних регіонах? У невеликому аграрному районі, наприклад? Прихильності передплатників можна було б врахувати і наші газети-88. Із цією метою нашого кореспондента було відправлено в смт Олександрію.

— «Молодий комунар» на сьогодні порівняно з відповідним періодом минулого року передплатила більшу кількість читачів, — проінформувала секретар райкому комсомолу О. Шашка. Це ж підтвердили й начальники відділу по розповсюдженню преси райвузла зв'язку С. І. Даниленко. На сьогоднішній день цифр, ясне діло, бути не може, а от деякі минулорічні звідки випадково цікавили. У Нижніх Верещаках передплатили «Молодий комунар» всі комсомольці; більшість — в Голіковому, Вищих Верещаках; у Соснівці, Родиківці, Іванівці — половина, ще в кількох селах — дещо менше, а в Кримках, де комсомольців 25, нашої газети передплатили 62 примірники.

Постійно добре йде передплата в селі Підлісному. Популярністю і в селах, і в райцентрі користується газета «Сільські вісті». Причина? Міжнародні огляди там хороші, доступні, зрозумілі написані, — сказала С. І. Даниленко. — Добрика «Вербицьська» всіх цікавить, багато вміщується поради по кулінарії, веденню домашнього господарства, городничеству тощо. Цим же значною мірою приваблюють передплатників і жіночі журнали.

ДО СЛОВА. Враховуючи цей фактор, «Молодий комунар» 1988 року планує приблизно вдвоє збільшити кількість таких порад — читайте їх у щомісячних тематичних сторінках «Клуб молоді сім'ї» та «Суботний кур'єр».

Чимало потенційних передплатників цікавиться, чому тільки в роздрібній продаж іде «Кіровоградський тиждень» — суто рекламний додаток.

Деякі профільні видання беруть через їхню стійку репутацію цікавих, не знаючи, що не менший інтерес мають викликати публікації на цю ж тему в інших виданнях. Олександрівські зв'язківці пригадали, як свого часу був лімітований журнал «Здоров'є», і коли вже всі його примірники розібрали, бажаним поре-

комендували журнал «Здоров'є» Красний Кут. Згодом люди приходили і дякували за пораду. Так дійшли до питання про те, що хоч передплата сприяє добровільна, та агітація за неї треба в інтересованих же читачів.

— Правда, не завжди вірять, — сказала Світлана Іванівна, — думкою, навіязуємо. — Виступаю, однак, по радіо, в газеті, формую, зокрема, про них в передплаті, про які видання... Це не завжди просто. Скажімо, виходить цього року журнал «Наше подорож», а про що там йтиметься — невідомо.

ДО СЛОВА. Це журнал новоствореного Радянського фонду культури, який займається, зокрема, збиранням і збереженням безцінних пам'яток вітчизняного мистецтва. Про історію їхнього створення, повернення на Батьківщину вивезених за кордон творів, знахідки загублених і розповідь журналу.

Серед дитячих найближчою популярністю користується «Піонерська правда», «Зірка», «Малюнок», «Барвінок». Не анімація для передплатників літнього журналу «Заручка». Практично тільки на бібліотеки йдуть популярні загалом по країні «Советская культура» та «Литературная газета». Цінується журнал «Наука і життя» — за інформацією про горизонти науки і техніки, життя творців, які не знайдеш більше нідє.

Таких відомостей районна газета «Вперед», зрозуміло, вміщує небагато — там більше місцевого матеріалу.

ДО СЛОВА. В Олександрівському районі в абсолютній більшості передплатників квитанції на «Молодий комунар» написані «річна». Нагадаємо читачам, що і наступного року обласна молодіжка обійдеться їм у 2 КАРБОВАНЦІ 40 КОПІОК НА РІК.

Н. ДАНИЛЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

СОЛОДКІ ГРУШІ НА... ГОРОБИНІ

Чи ростуть груші на вербі — не знаю, а ось у тому, що вони вирости на горобині, можна переконатися, побувавши в саду пенсіонера П. Д. Перепелиці з селища Берегомет Вишницького району.

Господар подав мене до куща, який розрісся. Я подивився вгору і не повірив своїм очам. З тоненьких гілок зависали великі груші, обліплені червоними гронами горобини. Петро Дмитрович обережно торкнувся ножицями до корінця і на його долоню впав соковитий п'ятисотграмовий плід.

— Покуштуйте, — простяг мені. Груша була смачною і запашною.

— Як же вдалося вам поєднати таких двох різних дерев?

— А вони не такі вже різ-

ні. Адже горобина і груша належать до сімейства розових.

Тільки після п'ятої спроби досвід вдался. Серед дрібних горобининових пелюсток білим подум'ям спалахнули грушеві суцвіт'я. І ось вже кілька років підряд господар збирає врожай груш з горобини. Гібрид виявився холодостійким. Плоди, якщо їх тримати в сухому, прохолодному приміщенні, зберігаються до весни, не втрачаючи аромату і смаку. Як вважають спеціалісти, робота П. Д. Перепелиці може стати широке практичне застосування, особливо в гірських і передгірних районах.

В. ПЕЛЕХ,
кор. РАТАУ.
Чернівецька область.

АНКЕТА ДОПОМОГЛА

До обласного штабу «КП» надійшла анкета «Потребує втручання» від групи молодих водіїв з Новоархангельського району. У ній повідомлялося, що працівниками АЗС № 6 допускаються порушення соціалістичної законності, правил внутрішнього розпорядку.

Рейдова бригада перевірила лист. Факти зловживань підтвердилися. Дійсно, оператор АЗС № 6 А. І. Громик державним бензином заправляв особистий автотранспорт. При перевірці у хапуги виявлено неоприбутковані талони, надлишки грошей в касі. Про виявлені недоліки було повідомлено адміністрацію Маловисківського підприємства по

забезпеченню нафтопродуктами, до якої належить АЗС № 6.

Директор підприємства І. М. СОЛОМАХА повідомив, що сигнал «прожектористів» мав великий резонанс у колективі. За грубі фінансові порушення, зловживання службовим становищем А. І. Громика звільнено з роботи. Матеріали перевірки обговорені на робітничих зборах.

З часу першої публікації анкети-талона до обласного штабу «КП» та редакції надійшло 12 критичних сигналів. Усі вони перевіряються. Про результати перевірки газета повідомить в одному з найближчих випусків «Дозорця».

ЧАСТО районні керівники, які приїждять у наше господарство, дивуються: «Перше не пабридне нам возитися з отими «Комсомольськими прожекторами», «Бліскавками»? Майже щодня щось швиштує...».

Голова правління колгоспу В. С. Курашків в таких випадках відповідає, що має справжніх ентузіастів цієї справи.

Штаб «Комсомольського прожектора» господарства очолює Юрій Лопушенно. Збере своїх товаришів по

редимо. Та якщо ця безвідповідальність стає звичною, доводиться братися за олівць.

Часто трапляється, що обурюються порушеннями трудової дисципліни, хулігані. Доходить навіть до того, що зривають стіни, де про них йдеться. На це в нас є свій метод впливу: не розумієш критику, не подобається порушнику, щоб бачили товариші його погані риси — виправляйся. А «КП» у таких випадках випускає знову і вивішуємо його. Тепер він висітиме не традиційний тиждень, а цілий місяць.

НА ОСУД ОДНОСЕЛЬЦІВ

ДОСВІД

ВНОСЯТЬ НЕГАТИВНІ ЯВИЩА ЧЛЕНИ ШТАБУ «КП»

«КП» Леоніда Дмитришина і Людмила Царелунгу, пораються разом, де б краще провести рейд, і вирушають. Якщо виявляють незначні недоліки — на місці стежать за їх усуненням. Юра — досвідчений механізатор. Нерідко він сам допомагає колегам усувати поломки, підкажує, як провести ту чи іншу ремонтну операцію.

Одним словом, з рейдами у нас усе гаразд: вони готуються заздалегідь, залучаються до них і керівники господарства, спеціалісти.

Часто-густо «героєм» стає диячка Ольга Вороніська. Вона приходить в нестерпому стані на допіння, часто запізнюється на роботу.

Полубляє «гостювати» у наших випусках і сім'я Жуценків. Члени цієї малочисельної родини прогулюють, пиячать. Вже люди похилого віку, а ніяк через ту оковиту за розум не візьмуться. Хоч бери і постійну прописку їм у нашому «КП» подавай. Поки колгоспники бачать їх розмальованими наринатуристами, поки соромлять, доти й не п'ють. Все-таки сором пекучий хоч зрідна стрикне від чарни.

Помічників у членів штабу нашого «Комсомольського прожектора» багато. Нам приємно, що недоліки, недоробки не залишаються непоміченими. Недоділа диячка Настя Тісна корів — пзмалювала. Пі, мл не прихильники образити. Спочатку попе-

Світло нашого «Прожектора» таке яскраве і могутнє, що освітлює і буденне життя колгоспників. Не вдалося від його променів сховатися у своєму будинку і подружжю Григорію та Олександрі Ришчуляк. Вчинили вони в себе дома білий тарілки й банки аж до сусідів летіли. Насамкінець Олександра підпала одяг. Довго потім «горіло» це подружжя від осудливих поглядів односельчан, які, бачачи наринатури на Ришчуляків, ганьбили за такий вчинок.

Не буду вдаватися до переліку всіх випадків, які знайшли відображення на сторінках «КП». Скажу лише, що таких випусків тільки за літо було понад десять. Никоді на комсомольських зборах дехто говорить, що самі себе компрометуємо. Мовляв, все погане на видіють чіпляємо. Я вважаю, що штаб «Комсомольського прожектора» на вірному шляху. Якщо недоліки є, то чому про них маємо мовчати?

На засіданнях комітету комсомолу ми обговорюємо не лише негативний випадок. Порушників заслуховуємо, накладаємо на них комсомольські стягнення. Намагаємося працювати так, щоб жоден антигромадський прояв, жодне порушення не залишалися непоміченими.

В. БИРЛІВСЬКА,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Богдана Хмельницького.

Ульяновський район.

Потребує втручання

Обласний штаб «Комсомольського прожектора» пропонує вам, шановні читачі, взяти участь в операції по виявленню випадків порушень радянського і трудового законодавства, правил торгівлі, нетрудових доходів, інших негативних явищ. Для цього просимо «прожектористів», членів оперативних комсомольських загонів, усіх юнаків і дівчат заповнити анкету-талон і надіслати її на адресу обкому комсомолу: м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 41, обласному штабу «КП». Або в редакцію газети.

На ваші сигнали оперативно відгукнуться штаби і пости «КП», народні контролери, правоохоронні органи, журналісти газети.

АНКЕТА - ТАЛОН

Прізвище, ім'я по батькові

(запам'ятай при бажанні)

Вік

Місце роботи, домашня адреса

Виявлено порушення

Пропозиції по усуненню недоліків

АНКЕТА - ТАЛОН

«Хоч кричи, хоч головою бийся:

нікого немає поруч, ніхто не почує, не допоможе». Це рядки з листа людини, котра вважає, що загалом живе непогано. І все-таки, мабуть, не з доброго дива такий песимізм. Головне, чого їй бракує — втраченої Батьківщини...

Багато кіровоградців ще повинні пам'ятати Людмилу Шифрін, котра 1978 року виїхала в Ізраїль. Довго думала і все-таки заважилася. У першому шлюбі не поталанило. Доньку довелося виховувати самій. Виїхавши заміж удруге, щиро надіялася на сімейне щастя. На той час, коли на вмовляння своїх батьків глава сім'ї Євген Шифрін поїхав на «землю обітовану» і запрошував туди дружину, у них уже народився син. До речі, його також назвали Євгеном. Розмірковувала Людмила над своєю долею, і чогось самої себе шкода ставало: молода, не гірша від інших. Чого має бідувати з двома дітьми? Хто їх приголубить? Та й, думалося, там же також люди живуть.

Рідні й знайомі з подивом зустріли звістку, але особливо не наполягали, щоб вони залишилися. Як можна розцінити тодішнє рішення Люд-

мили і позицію оточуючих? Тридцятилітня людина влаштує свою долю. Чи вбачає вона в цьому «політику»? Ні в якому разі. Як сприймаємо це ми, точніше, деякі з нас? «Ага, — кажемо, — он подивіться, як на Заході живуть! Он погляньте, яке в них те та яке інше. Гляньте на цю людину, вона користується тими благами». Безсумнісно, рівень життя різних верств населення в капіталістичних країнах неоднаковий, є, крім міліонерів та жебраків, непогано забезпечені сім'ї; безсумнівно й те, що рівень розвитку науки і техніки в цих країнах високий. Але безсумнівно і те, що капіталізм тріщить як лід, загніває — звідси війни, економічні кризи, безробіття, все нові й нові країни обирають для себе некапіталістичний шлях розвитку. Процес цей невідворотний. Шкода, що набуті в школі, технікумі чи інституті знан-

ня законів суспільного розвитку люди інколи використовують лише під час складання іспитів, у повсякденному ж житті намагаються відкинути теорію, набувати практичного досвіду методом проб і помилок. У переважній більшості випадків невтішні наслідки не примушують себе довго чекати: «Тепер ви бачите (звернення до колишньої сусідки, жительки с. Гаївки — авт.), які в Росії люди злі, не прощають нічого, незважаючи на те, що мене самі випустили... У чому моя вина? Що я поїхала з дітьми до чоловіка?»

Тепер уже від конкретного людини переходить до узагальнень. Звинувачує народ, країну. Приходить розуміння того, що у безневинного, як тоді здавалося, виннику, є ще й політичний бік. Щоб це зрозуміти, довелося все поміцати власними руками... Село Гаївка Кірово-

градського району, де народилася Людмила Іванівна, де жили її батьки, та й сам Кіровоград, де лініше працювала, звичайно, набагато менші від Тель-Авіва, не мають столичного розмаху. Але веселкові барви уявленого швидкого змінювалися чорно-білою дійсністю. Не бажалою поповнити лави постійно воюючої ізраїльської армії, Шифрін змушений шукати можливість виїхати з країни. Спочатку вдається потрапити до Греції, а звідти вже до Канади. Але й там доводилося перебиратися з місця на місце. «Чого це ви так часто переїжджаєте? — отако, було, запитую в листах, — говорять Харитина Юхимівна Дяченко (та ж сама сусідка, про яку згадувалося). — А вона й відповідає: «Де є робота, туди й їдемо».

Згодом обжилися: придбали власний будинок, автомобіль, є хліб, до хліба. Але чогось же така неспокійна душа: «Тут горе здається удесяти разів більшим... Я все надіюсь на те, що приїду додому... Душа моя і серце в Росії, живу думками про Росію, про минуле, яке для мене зараз як рай... Маленький Женя то все хоче на Батьківщину. Хочє побачити корову, курей, свиней... Чоловікова мати просить, щоб ми приїхали до неї в Ізраїль, бо хворіє, там ми написали прямо, що їхати туди небезпечно та й неблизький світ». Так, не все можна ку-

пити за гроші. Недарма ж у народі побуває стільки приказок та прислів'їв про життя на чужині. Навіть про дочку, яка виїхала заміж на друге село, казали, що живе на чужині, порівнювали з сизою зозулею. А в скільки разів це відчуття посилюється, коли йдеться про Батьківщину, про відстань у тисячі кілометрів, про рідну мову, звичаї, пам'ять...

«Я ніколи не думала, що так важко буде повернутися додому. Бо це не те, що з Кіровограда в Гаївку приїхати», — резюмує Людмила Шифрін і просить батька звернутися у виконком, звернутися куди завгодно, аби тільки вдалося повернутися. Кажуть, швидко казка розповідається, та не швидко діло робиться. Та й взагалі, чи так легко це діло поправити? Навіть якщо вина людини перед Вітчизною полягає лише в тому, що «поїхала з дітьми до чоловіка»...

Пригадую заплакані очі батька Л. І. Шифрін — Івана Кириловича Цуркана: «Вона пише, що вже продали машину, будинок, город, чекаючи дозволу повернутися в Радянський Союз. Ночують мало не в наметі. Я їй пишу, що це покі тепло, а що ти будеш робити з настанням холоду?»

Ось так. Ще й не отримавши дозволу на їзд, люди продають усе з єдиною метою: повернутися туди, звідки досить безтурботно виїхали...

В. АФАНАСІЄНКО.

СПОРТИВНЕ ОРІЄНТУВАННЯ. В селищі Куріпчино Первомайського району відбувся відкритий чемпіонат Миколаївської області зі спортивного орієнтування. Вдало виступили у змаганнях лані земляки. В групі найсильніших на дистанції 10 кілометрів з 18 контрольними пунктами переміг представник спортклубу «Зірка» кандидат у майстри спорту Валерій Герасченко. Його час — 1 година 27 хвилин. Кандидат у майстри спорту Галина Красюк «підтримала» сподованих товаришів по команді, перемігши в жіночій першості.

СТРІЛЬБА. Не перший рік радує своїх прихильників студентка факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту майстер спорту Євгенія Агафоновна. Тільки в цьому році спортсменка перемогла у чемпіонаті та першості Центральної Радянської Москви. І ось — новий успіх. В Мінську на першості Радянського Союзу серед юнаків і дівчат, виступаючи у складі першої динамістської збірної, Євгенія Агафоновна посіла перше місце з особистим результатом 589 очок. А у командних змаганнях кіровоградка виборола срібну і бронзову нагороди.

НА КОНКУРС

МОЛОДІСТЬ душі — саме вона найяскравіша ознака характеру Людмили Янівни Коростіної, хоча цього року ровесниці Жовтня виповнилося 70. П'ять років тому я представляла нашу землячку з Росії на сторінках «Молодого комунара». Нагадаю, вона авторка кількох дитячих поетичних книг, які вийшли російською мовою в Оренбурзі і Москві. У багатьох листах, які я одержувала від Л. Коростіної, — гарна зацікавленість суспільним, культурним і літературним життям області. Пише вірші, готує радіопередачі, присвячені поезії, багато читає. Що не лист, то й запитання: «А ви читали?»

Більшу частину життя провівши в Росії, Казахстані, за рубіжем, ця жінка не забуває Україну, радіє кожній вісточці з рідного краю. Про любов і родову причетність самої Л. Я. Коростіної до Долинської, своєї «матері Батьківщини» свідчать і її спогади. Переклад уривків з них пропонуємо читачам.

Антоніна КОРИНЬ,

член обласного літоб'єднання.

Я знала Долинську перших років Жовтня. І Долинську 30-х років, коли була в ній наїздами. Але навіть ті короткі проміжки часу залишилися в пам'яті ніби дві Долинські — стару й нову. Рубежі між ними розмило часом, і вже ні в кого спитати, коли була та чи інша подія... Можна тільки здогадуватися, пробіраючись в лабіринтах пам'яті, до якого відноситься факт, що вразив у дитинстві, як зв'язати його з іншими схожими, чи, навпаки, відмінними від нього... І чому одне забулось, а інше пам'ятається все життя? Найперші враження — епізодичні, бачаться ніби окремими кадрами. Ось лише деякі...

1. —

Над нашим ганком висить червоий стяг, наближається свято. Вітчим поїхав у Миколаїв, повинен ось-ось повернутися. А на селище налетіла банда «зелених» — так вони себе називали. Бандити, вірававшись до нас, волочили маму за коси, допитували, де чоловік, — думали, що сховала. Мене і сестру, як кошенят, турнули в кутки. Двері і вікна висадили, речі перевернули... Чи не тоді я одержала перший урок політграмоти?

В той страшний день «зелених» із селища вибили робітники-залізничники і червоноармійці, що підоспіли.

Уже пізнім вечором, під дощем, ми перебралися до тітки, тягли вузли з ковдрами і подушками. Флігель, куди ми прийшли, весь був у патьоках води, з дірявим дахом. Запам'ятався запах мокрої глини. Дорослі аклали нас на піч, а самі довго розмовляли при каганцях, плакали, згадували всіх рідних.

Побивались за бабусею, матір'ю нашого батька, яку не встигли забрати з якихось далеких місць, де вона й померла з голоду. Побивалися й за іншою бабусею, маминою матір'ю. Бабуся Ярина загинула від германської бомби, скинутої на херсонський привіз, в тушу мирних жителів... Під ці розмови, не такі вже рідкісні в ті часи, мій поспули...

2. —

Тоді у Долинській була всяго одна бруківка — пішоходна, аздав червоноцегляних двоповерхових будинків залізничників. В одному з них була селищна Рада, пошта, трохи далі — невеличка лікарня, аптека. Бруківка, місце зустрічей і гулянь, приваблювала і старих, і малих. Поруч — вокзал, а там ще цікавіше: приходять і відходять поїзди! Правда, не завжди сусід-

СПОМИНИ ПРО ДОЛИНСЬКУ

ство з вокзалом приносило радість, бувало і горе: тиф, налив бездомних, приїзд загону чорносотенців. Про ті часи я знала, на щастя, більше з розповідей. А вже за моєї пам'яті люди старалися спеціально встигнути до поїзда. Була навіть вираз: «зустрічати поїзд». Не когось там приїждного (не гостя, не свата чи брата), а саме — поїзд! Перон, особливо в гарну погоду, заповнювала прибрана святково публіка. Пасажири, вискочаючи на зупинці купити щось у станційному буфеті, шастали в юрбі, перекидаючись жартами з місцевими дотепниками. І щоразу, коли давін відбивав утретє, поїзд рушав, а припізнілі стрибали на підніжки вагонів, притискуючи до себе кульки з вишнями, — щоразу якесь невідоме, сумно-веселе почуття кликало в дорогу й тебе.

3. —

Пізніше була вимощена вулиця, яка вела до вокзалу. На цій вулиці, на місці колишнього млина, поставили велику кам'яну лавку споживчої кооперації. Там теж можна було довідатися про новини, а заодно купити товари першої необхідності, зокрема, керо-

син, адже селище освітлювалось газовими лампами і каганцями...

Добре пам'ятаю, як нам проводили електрику. Проворні, меткі хлопці робили це так весело, що здавалося, наче вони раді не менш, ніж самі долинчани. На електриків ми дивилися, як на чарівників. Коли в домі загоралося світло, частіше не було меж.

Пам'ятаю і перше радіо в містечку — «газети без паперу й відстаней». Ми буквально липли до червоних тарілок гучномовців, ловили магнічні слова: «Говорить Москва!». Дійсно, як тоді скоротилися відстані й розширилася світ!

4. —

Пригадую в Долинській клуб. Здається, він був перебудований із церкви. Там влаштовувалися вечори, лекції, ставилися спектаклі артистами-амато-

рами, любителями. Ми тоді не знали слова «самодіяльність», сухуватого й навіть насмішуватого. А ось любитель — це точно. Не з обов'язку, а із щирої любові, із пристрасним захопленням займалися люди сценічним мистецтвом. І перші мої враження про театр — звідти. Живо пам'ятаю, як таємниче маяла-хиталася розфарбована ширма, чуло запах клею, дерева, і ще чогось, властивого кулісам, коли ширма плавно розсувається, відкриваючи сцену...

Все мені тоді здалось прекрасним — і п'єса, і костюми, і гра акторів. Але не тільки мені. Глядачі так плескали, що мало не погасили лампи, — це було ще до електрифікації. Який ентузіазм володів людьми!

5. —

Тут саме й час сказати про ширість моїх земляків, дружелюбність. Мова, рясно оздоблена меткими українськими слівцями, так і плететься прямо в душу. Де почуєш тепліше співчуття, де отримаєш ширшу пораду!

Із часом я зрозуміла, що доброзичливість, доброта завжди притаманні істинним трудівникам.

6. —

В 30-х роках комсомольці залізничного вузла і цегельні взялися посадити парк. Допомогала ася Долинська. Роботи вистачало, земля була тверда, як камінь, заросла бур'янами, закарасена відвалами шлаку. Мене ще й тоді дивувало — як на цьому пустирі все ж виріс парк? Вузкий він був, зате алеї йшли аж у степ. Влаштували хлопці посеред парку навіть фонтанчик, який на великі свята викидав угору туго цілку води...

В парку у вихідні грали духовий оркестр, йшли кінофільми. Можна собі уявити радість Долинської! Збирався народ ще завидна, на спортивних майданчиках. Грали в футбол і волейбол доти, поки було видно м'яч...

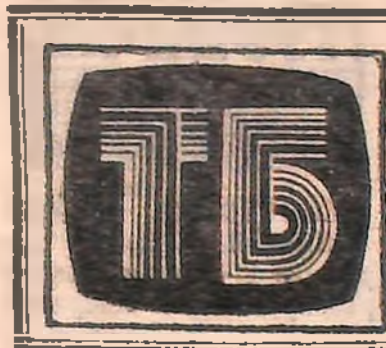
На цегельному заводі, в невеличкому залі, інколи влаштовувалися танці. Проходили вони теж весело і дружно, танцювали залюбки, а потім розтікались по завмираючих вулицях з негоспосними піснями. Ніхто з жителів не ремствував, не дорікав, чого, мовляв, розспівались?! Долинська любила пісню і приймала її завжди і серйозно.

7. —

Востаннє я була в Долинській у 1938 році, перед заміжжям. І якщо я про щось жалкую в житті, так це про те, що в круговороті справ і турбот, ковальши воєнного лиха, не знайшла більше можливості побувати на своїй Батьківщині, поклонитися землі, якій багато чим зобов'язана. Знаю, що війна важко притоптала мою Долинську, що в садочки заповзали прокляті хрестовиті танки, і давно нема старих, розкиданих яблунь, рясних вишень, а головне, нема тих людей, чийми руками піднімалося селище. Знаю, що жнуть в Долинській добрі люди — нехай вони будуть щасливі, кай цвітє і росте тепер уже місто Долинська, хоч не забути нам тих втрат, які стунатимуть в серця, поки ми живі.

Людмила КОРОСТІНА.

м. Курськ.

3 29 вересня
по 4 жовтня
1987 року

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)

Профілактика передавачів. 16.00 — Новини. 16.15 — «Зелений острів Мадагаскар». Кінонаріс. 16.40 — Веселі старту. 17.25 — «В. І. Ленін. Останнє підлілля». Науково-популярний фільм. 17.45 — Новини. 17.50 — Програма телебачення. Нідерландів. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Радянський Азербайджанський телебачення. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Рембрандт» (Нідерланди). 23.35 — Сьогодні у світі.

ЦТ (II програма)

16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Музичний фільм «Тбіліські мелодії». 17.30 — «Народний депутат». Допомога літнім людям. 18.00 — «ВЕРЕСНЕ-ВІ САМОЦВІТІ». (Кіровоград). 18.45 — Фільм-концерт «Співзвонки мої». 19.00 — Антуальна камера. 19.35 — До 70-річчя Великого Жовтня. Прем'єра телевізії «Лицарі революції». Юрій Коцюбинський. 20.30 — Вечірня гімнастика. 20.40 — «На добраніч, діти». 21.00 — Час. 21.40 — Кіноетюд «Міст над Петровською алеєю». Телеафіша. Погода на завтра. 21.50 — Концерт залученого артиста УРСР М. Мозгового. 22.55 — Антуальна камера. Вечірній випуск.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Мультифільм. 8.55 — У світі тварин. 9.55 — Веселі старту. 10.40 — Новини. 16.15 — «...До шістнадцяти і старші». 17.00 — Новини. 17.05 — Документальний телефільм «Міліон Хіросіми». Про VII конгрес Міжнародного руху «Лікарі світу за відвернення ядерної війни». 17.55 — Фотоконкурс «Батьківщина улюблена моєю». 18.00 — Спортивна програма. Футбол. Європейський кубок. В перерві. 18.45 — Сьогодні у світі. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Супутник телебачення. 22.20 — Сьогодні у світі. 22.30 — Продавці на тивної програми.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Художній фільм «Одружений холостяк». 11.40 — Шкільний екран. 9 клас. 12.10 — Е. Гуцало. «Ніжки з жінками». Телеафіша. 13.10 — Новини. 13.25 — Екран молодих. 16.30 — Срібний дзвіночок. 17.00 — «Комуністи 80-х». Садгівський райком партії. 17.25 — Музичний фільм «Все про тебе...». 17.55 — Осін у Архангельському. Етюд. 18.00 — «ДЕНЬ ЗА ДНЕМ». (Кіровоград). 18.15 — ТЕЛЕПОСТ НА БУДІВНИЦТВО КАНАЛУ ДНІПРО — ІНГУЛЕЦЬ. (Кіровоград). 18.30 — Сонячне коло. 19.00 — Антуальна камера. 19.35 — «І тільки музика...». 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — Час. 21.40 — Музична мозаїка. Телеафіша. Погода на завтра. 21.50 — Новини міноскрана. 23.10 — Антуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35, 9.35 — Суспільствознавство. 10 кл. 9.05 — Німецька мова. 10.05 — Учимся СЛТУ. Етика і психологія сімейного життя. 10.35, 11.40 — М. Гоголь. «Тарас Бульба». 6 кл. 11.05 — Науково-популярні фільми. «Море з подвійним дном». «Рожевий вітер». 12.10 — Сільська година. 13.10 — Твоя лекція бібліотеки. В. І. Ленін. «Матеріалізм і емпіриокритицизм». Передача 1. 13.50 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 —

«Вічний вогонь Краснодара». Документальний фільм. 18.35 — Музичний кіоск. 19.05 — Реніама. 19.10 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня назва. 20.15 — «Співдружність». Тележурнал. 20.45 — «Хто ти будеш таний». Теленарис. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Фільм «Легенда срібного озера». 23.25 — Новини.

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Мультифільм. 8.55 — Документальний телефільм. 9.55 — «Місячний вальс». Фільм-балет на музику І. Дунаєвського. 10.40 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Документальний телефільм. 16.45 — Дітям про звірат. 17.15 — Новини. 17.20 — «Принцарські самоцвіти». Концерт. 17.50 — Наш сад. 18.20 — Хвилинка поезії. 18.25 — До національного свята Китаю. Дня проголошення Республіки. «Подорож до Китаю». 19.25 — Телефільм «Виконуючий обов'язки». 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Документальний телефільм «Щоб був театр». Про творчість народного артиста СРСР, лауреата Державних премій СРСР, головною режисера МХАТУ О. Єфремова. 23.05 — Сьогодні у світі. 23.15 — До Міжнародного дня музики. Концерт майстрів мистецтва.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Народні мелодії. 10.35 — Шкільний екран. 10 клас. Фізика. 11.05 — Художній фільм «Непереможний». 12.15 — Грані пізнання. «Зірне око Землі». 12.45 — Новини. 13.00 — «На шляху перебудови». Кооперативні кафе. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — У майстерні художника. 17.40 — Співає В. Пивоваров. 18.00 — ДЕНЬ ЗА ДНЕМ. (Кіровоград). 18.15 — НАШІ ДОВІДКИ. (Кіровоград). 18.20 — МУЛЬТФІЛЬМ «ПРО БІЛУ ТРОЯНДУ, ЯНА ВМІЛА ЧЕРВОНІТИ». (Кіровоград). 18.30 — Фільм-концерт «Закорпатський хоровод». 19.00 — Антуальна камера. 19.35 — 3 концерти XI Всесоюзного музичного фестивалю «Золота осінь». Виступас державний ансамбль танцю РРФСР «Берізка». 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Кінонаріс «Природа і людина в пошуках гармонії». Телеафіша. Погода на завтра. 21.50 — Молодіжна студія «Гарт». 23.20 — Антуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35, 9.35 — Навколишній світ. 1 кл. Школа і мої товариші. 8.55 — «Заповідними стежками». Науково-популярний фільм. 9.05 — Іспанська мова. 9.55 — Науково-популярний фільм. 10.05 — Учимся СЛТУ. Історія. 10.35, 11.40 — Біологія. 7 кл. 11.00 — Поезія М. Ассеса. 12.05 — Фільм «Легенда срібного озера». 13.40 — Твоя лекція бібліотеки. В. І. Ленін. «Матеріалізм і емпіриокритицизм». Передача 2. 14.10 — Новини. 14.15 — Програма Грузинського телебачення. 18.00 — Новини. 18.10 — Ритмічна гімнастика. 18.40 — Із скарбниці світової музичної культури. Я. Сібеліус. Симфонія № 2 ре мажор. 19.30 — Спідвей. Міжнародні змагання «Золотий шолом». 20.00 — Вечірня назва. 20.15 — За безпеку руху. 20.20 — Для всіх і для кожного. 20.50 — Документальний фільм. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Фільм «Прости мене, Альош». 23.20 — Новини. 23.30 — Волейбол. Чемпіонат Європи. Чоловіки. Збірна Франції — збірна СРСР.

П'ЯТНИЦЯ

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Мультифільм. 8.55 — «Виконуючий обов'язки». 10.10 — Зворот-

ний зв'язок. Підсумки шкільного випуску програми «12-й поверх». 10.45 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Фільм «Зимородок». 17.30 — Новини. 17.35 — «Політичання». Тележурнал. 18.00 — «Близький Схід: це стосується всіх». Теледискусія у Женеві. 19.00 — Телетеатр мініатюр. «Короткі історії». 19.25 — Новини. 19.30 — До дня учителя. Зустріч у Концертній студії Останніно з народним учителем СРСР, директором школи-інтернату № 2 Владивостока М. Дубініним. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Знайомтесь з молодіжним кінематографією. Короткометражні художні фільми — дебюти. «Нескладуха». Фільм — балет «Незла-

года». 23.10 — Сьогодні у світі. 23.25 — Вечірня інформаційно-музична програма для молоді.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Виробнича гімнастика. 10.25 — Документальний фільм «Бабуся... бабусі...». 10.35 — Шкільний екран. 7 клас. Музика. 11.05 — Художній фільм із субтитрами «Наказано взяти живим». 12.30 — Новини. 12.45 — До 70-річчя Великого Жовтня. «Живе слово». у вратні Естонії. 13.30 — Молодіжна студія «Гарт». 15.00 — До дня учителя. «Сім'я і школа». 16.30 — Новини. 16.40 — СРІБНИЙ ДЗВІНОЧОК. (Кіровоград на Республіканське

телебачення). 17.00 — Документальний фільм «Мін північним полюсом та екватором». 17.15 — «Перебудова і надії». 17.45 — «УРОКИ ТРУДОВОГО ЛІТА». (Кіровоград). 18.15 — «Тверезість — норма життя». 18.30 — ДЕНЬ ЗА ДНЕМ. (Кіровоград). 18.45 — НАШІ ДОВІДКИ. (Кіровоград). 18.50 — ТЕЛЕФІЛЬМ «ДЗЕРКАЛА ЕРМИТАЖУ». (Кіровоград). 19.00 — Антуальна камера. 19.35 — Художньо-публіцистична передача «Ситуація». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — Час. 21.40 — Міноскран ДАІ. Телеафіша. Погода на вихідні. 21.50 — Телевізійна школа господарювання. 22.30 — Антуальна камера. Вечірній випуск. 23.20 — Відповіді на запитання глядачів «Суботнік зустрічей».

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальні фільми. 8.35, 9.40 — Історія. 4 кл. 9.00 — Англійська мова. 9.30 — Науково-популярний фільм. 10.05 — Учимся СЛТУ. Суспільствознавство. 10.35, 11.40 — О. Пушкін. «Пісня про віщого Олега». 5 кл. 11.05 — Наш сад. 12.10 — Фільм «Прости мене, Альош». 13.35 — Зустрічі з О. Гріню. 14.20 — Новини. 14.25 — Сторінки історії. «Не підлягає забуттю». Про Тереканську конференцію керівників трьох союзних держав у 1943 р. 18.00 — Новини. 18.15 — Концерт Поліського ансамблю пісні і танцю «Львів». 18.45 — Клуб мандрівників. 19.45 — Вечірня назва. 20.00 — Теніс. Кубок Девіса. Збірна СРСР — збірна Швейцарії. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Запрошує телетеатр. Ж. Сіменон. «Море і стара дама».

СУБОТА

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.30 — Чого і чому. Передача для дітей. 9.00 — Людина. Земля. Всесвіт. 9.30 — Документальний телефільм «Віршин революції». Із циклу «Вони були першими». Про С. М. Будьонного. 10.30 — Наукова фантастика і майбутнє людства. 11.00 — До дня учителя. Батьківський день і для кожного. 12.30 — Для всіх і для кожного. 13.00 — «На Північній вулиці». Концерт хору російської пісні ЦТ і ВР. 13.25 — «Співдружність». Тележурнал. 13.55 — Хвилинка поезії. 14.00 — Документальний телефільм. 14.30 — Новини. 14.40 — «Телеміст СРСР — США». «Разом до Марса». 15.55 — До ювілею Великого Жовтня. Фільм «Старі стіни». 17.35 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселля». «Цибубиний ринок у Веймарі» (НДР). 18.15 — Мультифільм. 18.25 — «3-а студія». 19.25 — Новини. 19.30 — Фільм «Провина лейтенанта». «Немрасова». 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Сніг-87. 0.05 — Волейбол. Чемпіонат Європи. Жінки. Фінал.

УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — Мелодії «возз'єднаного краю». 11.40 — Аутистичні ідеї. 12.20 — Звучить російський романс. 12.45 — Доброго вам здоров'я. 13.15 — Новини. 13.25 — Концерт дитячого театру папютоміи. Тбілісі. 13.55 — На шляхах республіки. Погода (експрес-інформація). 14.00 — Наукова-популярний фільм «Канва життя». 14.50 — Художній телефільм для дітей «Острів скарбів». 3 серія. 15.55 — ВДНГ УРСР у жовтні. Погода (експрес-інформація). 16.00 — Студія «Золотий ключик». На арені цирку. 17.00 — Суботні зустрічі. Непридатна розмова про торгівлю. 18.30 — Фільм-концерт. 18.45 — Скарби музеїв. Укратні. 19.00 — Антуальна камера. 19.35 «Мановий вир». З циклу «Через обставини, що склалися». 20.20 — Музичний фільм. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — У світі цікавого. Телефільм «Христали». Телеафіша. Погода на завтра. 21.50 — До 70-річчя Великого Жовтня. «Кіно знайоме і незнайоме». 23.05 — Антуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Сторінки із ліній з трампа. Чемпіонат СРСР. 9.05 — Ранкова пошта. 9.35 — Ритмічна гімнастика. 10.05 — «Перечитуючи» Малковського. Фільм-концерт. 11.10 — Фестиваль національних театрів країни. Прем'єра фільму «Вистави Кіровоград-

ського драматичного театру ім. О. Абеляна «Хасос». Автор А. Широкозаде. 13.55 — Реніама. 14.00 — Фільм «Назна мандрів». 15.45 — Здоров'я. 16.30 — «Навколо сміху». Вечір гумору в Концертній студії Останніно. 18.00 — Футбол. Чемпіонат СРСР. ЦСКА — «Дніпро». 19.45 — Вечірня назва. 20.00 — Теніс. Кубок Девіса. Збірна СРСР — збірна Швеції. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Дім батька твого». 1 і 2 серії. В перерві — 23.00 — Новини.

НЕДІЛЯ

ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Слухай Радянському Союзу! 11.00 — Ранкова пошта. 11.30 — До 30-річчя запуску першого у світі штучного супутника Землі. Документальний фільм «Прелюдія старту». 12.05 — С. Єсенін. «Пісня про великий похід». 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — «Сраш». 14.55 — Фільм «Дайте нам, мужички!». 16.10 — Концерт майстрів мистецтва і творчої молоді Грузинської РСР у Центральному концертному залі. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Спортивна розминка. 18.50 — Здравствуй, Москва. Закликання вистави II Всесоюзного фестивалю народної творчості. 19.35 — Мультифільм. 19.45 — Новини. 19.50 — «Крупним планом — людина». Учителю, якого чекають. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Футбольний огляд. 22.35 — Фестиваль Індії в СРСР. Грас Чітті Бабу. 22.55 — Новини. 23.00 — Волейбол. Чемпіонат Європи. Чоловіки. Фінал.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Сьогодні — День учителя. 11.35 — Зустрічі в олімпійському залі. 12.35 — «Інтерв'ю». 13.25 — Новини. 13.45 — Концерт ансамблю «Ватрічани». 14.15 — Погода. Програма передач (експрес-інформація). 14.20 — До 70-річчя Великого Жовтня. 15.00 — Село і люди. 15.30 — «Імпровізація». Естрадна програма. 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — Погода (експрес-інформація). 17.05 — Мультифільм на замовлення. 18.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Металіст» (Харків) — «Динамо» (Київ). 19.45 — Антуальна камера. 20.20 — Листини з альбому. 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.45 — Кінонаріс. Телеафіша. Погода на завтра. 21.50 — Художній фільм «Колі стоять дорослим». 22.55 — Антуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай. 8.20 — До дня учителя. Документальні телефільми. 9.20 — Із скарбниці світової музичної культури. А. Хама-турян. 10.25 — Програма Національного телебачення. 11.40 — У світі тварин. 12.40 — Як ми відпочиваємо. 12.55 — Прем'єра — науково-популярного фільму «Фідріх Цандер. Повернення». 13.05 — «Колі співають солдати». 15.45 — До 70-річчя Великого Жовтня. «Сторінки радянського мистецтва». «Література і театр». Фільм 7. 16.45 — «Зворотний зв'язок». 17.20 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселля». «Цибубиний ринок у Веймарі». 18.00 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Торпедо» — «Спартак». 19.45 — Вечірня назва. 20.00 — Теніс. Кубок Девіса. Збірна СРСР — збірна Швейцарії. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Уроки французької». 23.10 — Новини.

УВАГА!

Завтра в приміщенні обкому комсомолу відбудеться чергове заняття міської молодіжної літературної студії «Свіча».

Початок — о 18 годині.

ФУТБОЛ: «БУКОВІНА» — «ЗІРКА» — 3:0.

Заст. редактора
А. БЕЗТАКА.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БК 01508.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарского, 36.

Литдес 61103.

Обелг 0.5 друк, арк.

Зам. № 513.

Тираж 59600.

Телефони: редактора — 2-54-26, за-
ступника редактора — 2-53-22; відпо-
відального секретаря — 2-55-65; відді-
лів: комуністичного виховання — 4-66-79,
4-64-21; комсомольського життя та еко-
номіки — 2-53-94; учнівської молоді і
соціального проблем — 2-59-82; фото-
лабораторії — 4-64-21; оголошень —
4-28-96; інформаторської — 3-61-83.

Газета виходить в півторці
четвер, суботу

Друкує: імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.